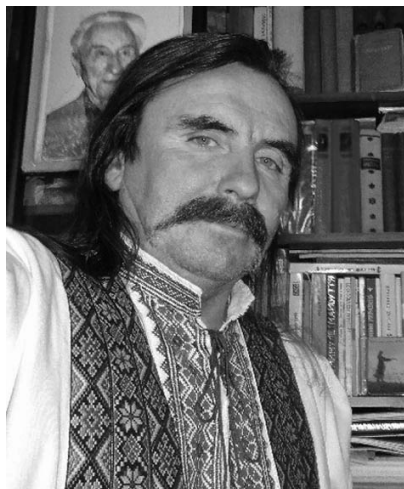

ІВАЩЕНКО Валентин Володимирович (15. 03. 1951, м. Богуслав Київ. обл. — 12. 06. 2020, С.-Петербург) — громадсько-культурний діяч. Майстер спорту з офіцер. багатоборства (1975). Закін. Військ. ін-

ститут фізичної культури (Ленінград, нині С.-Петербург, 1975). Відтоді перебував на військ. службі; 1996–2008 працював у військ. санаторії у С.-Петербурзі. Засн. Укр. союзу офіцерів, Укр. офіцер. клубу (обидва — 1991), «Українського дому» (1992) при Уфим. вищому воен. авіац. училищі (Башкортостан, РФ). Заст. голови укр. респ. центру «Кобзар» (м. Уфа, 1994–96), заступник голови ради Укр. нац.-культур. автономії С.-Петербурга (1998–2007, 2010–11), голова Організації укр. нац. руху С.-Петербурга (2000–05). Засн. та соліст хору «Кобзар», ансамблів «Мрія», «Співаночки», «Русь», «Козаки Полуботка»; соліст ансамблів «Руси», «Отрада». У складі колективів був лауреатом низки конкурсів та фестивалів укр. пісні. Організатор і координатор заходів з освячення пам'ят. хреста «Українцям, жертвам більшовицького тоталітарного режиму, розстріляним в 1937–1938 роках» (С.-Петербург, 2001). Автор кн. «Ми — частка України» (С.-Петербург, 2002), поет. зб. «Краплиночка душі» (Біла Церква, 2008).

Г. П. Красиліч

Бібліографічний опис:

Іващенко Валентин Володимирович / Г. П. Красиліч // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-13598>. — Останнє поновлення : 2021.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).